

Szerkesztőségi iroda:
Főpiae, Csalak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:
Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Házilpar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ércs lap heten
kint kétszer:
osztórtókon és vasárnap

Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetmények díja:
3 hasábjos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlatter sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a

„NEMERE”

IX. évfolyamának II. negyedére.

Előfizetési feltételek:

Ápr.—június 1 frt 50 kr.
Külföldre egész évre 8 frt — kr

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-hivatalának Pollák Mór könyvnyomdája Sepsi-Szentgyörgyre küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket megújítani, miután felesleges példányokat nem nyomtathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

A képviselőházból

A berlini szerződés fölötti vita még sem juthatott befejezésre. Az ellenzék, úgy látszik, megbánta kezdetleges jó szándékát és jobbnak látta a drága időt tovább is pazarolni. Ezzel nem akarunk vádat emelni oly képviselőik ellen, mint Hodossy Imre, ki új oldalról szólt a tárgyhöz. — De azok a tisztelt ellenzéki urak, a kik csak a korábbi szónokok hulladékaiból élőködtek, bátran elállhatnak vala, a nélkül, hogy azért az ország legkisebb kárt szenvedett volna. Nyolc szónokot állított ki az ellenzék a sikra, a kiknek mindegyike csak azt bizonyította be, hogy még az előtte szóló sem volt a legfőlösegebb, mert akadt utána kinek még kevesebb indoka lett volna beszélni Hodossy Imre tárgyilagosa, habár hibás felfogásból kiinduló beszéde után Jókai Mór a legszerencsésebb humorrall cserélete azon politika abszurditását, melyet az ellenzék zászlajára írt. — Mocsary Lajos azt igyekezett kimutatni, hogy a magyar az országgyűlésnek így azért kell a monarchia külső akcióképességét megbénítani, mert ugyis nehezebb és bonyolultabb, mint bármely más államé. — Hegedüs László tudós beszédet tartott, mely azonban csak az unalmaság tekintetében felelt meg a kvalifikációnak. — Csányi szokott stílusát gyakorolta és minden tőle telhetőt elkövetett arra nézve, hogy az elnök a szót tőle ismét elvonja. A többség higgadsága s az elnök tapintata nem szerezte meg neki ezt az elégtételt, a mi által egyébirán beszéde egészen elvesztette egyetlen érdekét, mert míg mások csak korábbi expektációit szokta reprodukálni, ma ugyanazon egy beszédében is ismételte magát, úgy, hogy még körmonfontabb szitkozódásai se költöttek megbotránkozást vagy neveltséget, hanem csak unalmat. — Midón Simonyi Ernőre s Mednyánszky báróra került a sor, már annyira kimerült a ház figyelme, hogy tartalmasabb beszédet sem kísért volna figyelemmel. Új élnéket öntött a vitába Polyt Mihály, ki diplomáciának keleti szereplésének kisebbitésben teljesen ugyanegy hajóban evezett az ellenzéknek minden árnyalataival, de annyiban legalább őszintébb volt mint az ellenzék, hogy elismerte, szándékint és politika határozottan panszláv- és muszka-ellenes; és így ép az ellenzék okból vetette el a szerződést, mint amaz ellenzék, a melynek annyi tekintetben szövetségese gyanánt mutatta be magát.

Polyt Mihály: Terjedelmesen kifejti, hogy Magyarország fajkülönbség nélkül kárhooztatja a követett keleti politikát, de különösen a szlávok mert az okkupáció szlávellenes. Bár a berlini szerződés Bulgáriát két részre szakította, szóló azon meggyőződésben van, hogy Bulgária még is úgy fog egye-ülni, a mint dacára a párisi szerződésnek Moldva és Oláhország Romániával egyesült. Majd Andrassy politikáját bírálga, s azt mondja, hogy ha Ausztria nagyszabású keleti politikát akar üzni egyet kell érteni Oroszországgal s akkor támogatni kell lent a szlávokat. Meglehet, hogy akkor az egész monarchia belsejervezete megváltozik. Elhiszi, hogy az addig, míg Andrassy a külügyminiszter meg nem történik, de szóló Andrassy állását olyannak találja, melyre alkalmazni lehet e német mondatot: „Er glaubt zu schieben, und wird geschoben.“ Ausztriának nincs nemzeti politikája, hanem a körülményekhez alkalmazkodik s így meg van győződve, hogy Ausztria egykor szláv politikát fog üzni. Most szlávellenes üz, occupált, mit szóló nem helyes s így e szerződést már csak azért is, mert a kormány iránt bizalommal nem viseltetik, nem fogadja el. — (Felkiáltások jobbról jól van.)

A többi szónokok szerencsére bírtak annyi belátással, hogy álltak a szótól; szintegy elállt a központi bizottság előadója is s így az indítványozókra került a sor. Ezek elcsje Eötvös Károly minden igyekezetét arra fordította, hogy elutasítsa magától a veszélyes szövetséget, Polyt Mihályt, kinek az ellenzékkel sok tekintetben megegyező eljárása olyannyira jellemzi az ellenzék politikáját. De bár mennyire is érezte Eötvös Károly a védelem szükségét s bármily nagy igyekezetet fejtett ki e szerencsen-mosdatásban, csak arról győzhetette meg az elfogulatlan hallgatót, mennyire igaz az a régi közmondás: qui s'excuse s'accuse. Már maga a védelem szükségé bizonyította az ellenzék helyzetének felszeg voltát. Eötvös beszéde végeztével Szilágyi Dezsőv illette a szó. Ha a tisztelt képviselő rövidre vonja beszédét — pedig egy hosszú szónoklatot talán alig lehetett most már indokolni — úgy a ház megejtette volna a szavazást, De Szilágyi ur mást gondolt, s kérte a házat, hogy másnap engedje őt szólni. A ház, ismerve az ellenzék természetét, beletnyugodott e halasztásba, mert tudta, hogy ellenzék esetében az ellenzék még s elfecsérelti az időt és afölött perórál egy óráig, hogy ma vagy holnap beszéljen-e Szilágyi ur a többség engedékenységére ép azért annyira kihozta sorából l a tisztelt szónokot, hogy egy sottise-val hálálta meg pártunknak azt, hogy kérését méltányosnak tartotta teljesíteni. Roppant szerencsétlen ügynek kell annak lennie, melynek védelmében ily eszközökhöz kénytelenek fordulni ennek legtehetségesebb szószólói.

* Az igazságügyminiszter, mint az „Ellenőr” értesül, felhívta a felsőbb bíróságokat, hogy a közgyűzői törvény reviziójára nézve terjeszteniék be április végeig ide vonatkozó véleményüket. A kir. tábla e tárgyban már intézkedik is, a mennyiben a jövő héten valamennyi tanácsa összeülve, külön-külön meg fogja beszélni az ügyet s véleményét a tábla elnöke utján betereszti az igazságügyi miniszternek. Az igazságügyminiszteriumban megkezdődnek a közgyűzői törvény reviziójára vonatkozó tárgyalások, mely alkalommal valamint a táblánál is, főleg a tekkönyvi kényszer kérdése körül fog forogni a vita.

A diplomáciai tárgyalások a berlini szerződés végrehajtása ügyében folyton tartanak s újabb tudósítások szerint főleg Kelet-Rumelia megszállása körül forognak. A szeptembertári „Journal de St. Petersb.” keserűen panaszkodik azon bizalmatlanság miatt, melylyel Európa Oroszországot „loyalis” szándékait kíséri, holott az orosz kormány csapatai hazaszállítása által világos bizonyosságát adja a berlini szerződés iránti tiszteletének. Az orosz hivatalos nyilatkozatok és az orosz végrehajtó közegek eljárása közti különbség azonban a legújabb angol kékkönyv által sokkal kirívóbb megvilágitást nyer, hogysem a szeptembertári kabinet nyilatkozatai többé súlylyal bírnának; az angol sajtó lepezetlenül ki is fejezi megbotránkozását, a cynikus játék szerint azt akarják elhitetni, hogy a cár béket akar, de miniszterei nem engedelmessékednek, viszont a miniszterek esküdöznek hogy békéra törekednek, de alárendelt közegeik mindig újabb nyodalmakat támasztanak stb. E játék pedig, mint újabbban jelentik, még tovább fog folyni; az orosz kormány valóban ki akarja vonni csapatait Kelet-Rumeliából, de egyseríen azon okból, mert míg az orosz hadsereg ott van, Oroszország el nem háríthatja a felelősséget a kitörendő bonyodalmakért. Mihelyt azonban az oroszok elvonultak, a jól felgyezvertt bolgárság meg fogja mutatni, hogy „Bulgária és Kelet-Rumelia elválasztása lehetetlen”. E terv azonban sokkal ügyetlenebb, hogysem a hatalmak át ne látnák, s a tárgyalások hir szerint a körül forognak, hogy török csapatok szállják-e meg Kelet-Rumeliát, vagy vegyes okkupáció legyen, vagy végre valamely semleges hatalom bizassék e meg a beavatkozással? Az angol kormány, hir szerint, a vegyes okkupáció terve felé hajlik. Az angol-orosz közeledésről és a Bécs és London közti nézetkülönbségekről terjesztett hírek alaptalansága mindinkább bebizonyul; mint Berlinből jelentik, orosz részről valóban történt kísérlet, hogy Anglia elválasztassék Ausztria-Magyarországtól, — de e kísérlet teljesen meghiúsult s a bécsi és londoni kabinetek a kelet-ruméliai kérdésben teljesen egyetértenek. — Ezt megerősíti a bécsi hivatalos lapban megjelent következő közlemény is:

„Suvalov gróf jelenléte Szentpétervárt, mely egy időre esik Dufferin lord angol nagykövet oda érkezésével, Oroszországban oly reményeket lát-szik ébreszteni, a melyek aligha fognak teljesülni. A nevezett két diplomata békülékeny hajlama kétségkívül jelentékeny befolyással lehet a két nagyhatalom közti jó viszony megszilárdítására, de családlatos családánknak engedik át magukat, ha azt hiszik, hogy a keleten oly helyzet volna teremthető, mely ha nyíltan nem is sértené meg a berlini szerződést, mégis veszélyeztetné jövőre a kongresszus némely fontos határozatait. A miről a szeptembertári sajtó álmadozik, azt jelentené, hogy a kelet-ruméliai keresztények sorsának biztosítása vétetvén ürügyül, a valóságban élesztessek a Bulgáriával lenndő egyesülés reménye s megsemmisítessék a szultán suverainitása. Ezt Anglia bizonynyal soha sem fogja megengedni.”

A képviselőház pénzügyi bizottsága 25-én d. után 5 órakor az 1879. évi államköltösgérről szóló törvényjavaslatot tárgyalta és azt részletes felülvizsgálat után néhány kevésbé fontos észrevétel mellett elfogadta. Az erről szóló jelentés hitelesítését akkora halasztotta, mikor a delegáció határozatai megerősítve leszenk. — Ezután a mezőut-szarvasi II. rendű vasut kiépítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalatott. A kérdéses vasut garanciáját az érdekelt Szarvas város vállalja el; e vonal az állam terhelésére nélkül építetik ki s igen fontos összeköttetést létesít a tiszai vasuttal. A közlekedési bizottság elfogadásra ajánlja. Rövid tárgyalás után a pénzügyi bizottság is elfogadja a törvényjavaslatot, annál is inkább, mert ha e vasut kiépítése a tavasszal megkezdetik, a Szeged és vidéke árvízkarosultjai jelentékeny munkához jutnak s csupán az engedélyokmányon tett a közlekedési bizottság javaslata alapján néhány lényegtelen irányli módosítást.

A Tisza és mellékfolyóiának szabályozása iránt érdekelt országgyűlési képviselők II. értekezlete 25-én délután 5 órakor tartott meg a képviselőház társalgó termében. Lónyay Menyhért gr elnök az ülést megnyitván, bejelenté, hogy a 7-es bizottság küldetésében eljár s a pénzügyminiszternél megjelenésben, ott az értekezet megállapodását tolmácsolta. A pénzügyminiszter a küldetésnek kijelenté, hogy maga is belátja szükségét annak, — hogy a szabályozási társulatok által felveendő és állami garanciával biztosított kölcsön felvételéről szóló törvényjavaslat az országgyűlés elé terjesztessék. — Határozottan megígérte a bizottságnak, hogy úgy neki, mint a kormánynak az a szándéka, hogy e törvényjavaslat még április havában előterjesztessék, úgy hogy az májusban törvényerőre emelhető legyen. Az értekezet elnök jelentését örömdetes tudomásul vette. Ezután hosszabb eszmecsere fejlődött ki a további teendőkről iránt, melynek ezuttal csak azon megállapodását említjük meg, hogy az elnök indítványára a 7-es bizottság